Öppetus.

Ärra kuule selle sanna, kellel tigge meel ning libbe keel on, sest sesuggune peab ühtegid hoolt sinno, waid selle pärrast, mis so käes on. Kui temma on ennast täis sönud ning lakkund, siis temma pühkib omma suud ning lähhäb naermisses omma teed.

Hunt ning Kurg.

Hunt kes wargusse peäle olli käinud, olli ühte talle wägga nobbedaste ärraneelnud, ning sest olli üks kont temma kurkusse kinni hakkand, mis läbbi ta piddi läkatama. Temma joosis kaksepiddi ning tootas suurt makso, sellel, kes tedda piddi ewwitama. Se peäle tulli nüüd kurg ja käskis temmale abbiks tulla. Hunt teggi omma suu lousa lahti, ning kurg pistis omma pitka ninna senna sisse, ja kiskus sedda konti wälja. Nüüd küsis kurg omma hinda. Hunt kostis naermisega: Eks se ep olle makso kül, et sa woid ennast sellega suurestelda, et so pea on Hunti kurkus olnud, ning et sa sedda terwe olled jälle wälja tomband? mis makso tahhad sa siis weel saada?

Öppetus.

Koer on söbber senni kui pead sillitad. Sevärrast, kui sa ühhel inimesel, kes lahke pallega rägib ning kurjaste ommas süddames mötleb, head teed, siis ärra mötle mitte ennam ärratassumisse peäle, waid tänna jummalat et sa terwe nahhaga peäsed ennast temmast lahti.

Kaks Hiirid.

Hiir mis ühhes moisas ellas, tahtis wäljale minna, ning nende jures, kes pöllole ollid, woeraks olla. Kui temma nüüd senna tulli, siis terretasid nemmad teine teist, ning se pöllo hiir pallus sedda moisa

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1788, lk. 24